

Utassy József

Őszvilág

Hamvad a csipkebokor

*Hamvad a csipkebokor tüze, ősz van.
Isten is élvezi most a határt:
feltör a szüretelőkből az ős dal,
messzeriasztva a büszke Halált.*

*És hazaballag a csósz, hazaballag.
Minden csontja ropog, feje fáj.
Prüsszögteti a pulit a harmat.
Elnyeli őket az esti homály.*

Látok én egy nagy madarat

*Látok én egy nagy madarat
a nap felé repülni,
lángol, óriás magánya
úzi a nyárból, úzi,
látok én egy nagy madarat
a nap felé repülni.*

*Csak a szelek pártfogolják,
csak a szelek egyedül,
szítják tolla tábortüzét,
s ő menekül, menekül,
csak a szelek pártfogolják,
csak a szelek egyedül.*

*Jaj, nem a tél elől szökik,
annál büszkébb e madár:
hétszer kerüli meg Földünk,
s nincs ág, amire leszáll,
jaj, nem a tél elől szökik,
annál büszkébb e madár.*

*A magányok magánya ő,
elérhetetlen, örök,
nézünk utána, s hallgatunk,
hallgatunk a csend mögött:
a magányok magánya ő,
elérhetetlen, örök.*

Csillagok parazsánál

*Hamubundában hál a tűz,
a tőke hold ágát siratja,
pajta előtt pipál a csősz,
kalapja van, kerek kalapja.*

*A csillagok parazsát nézi,
szítja szúrós tekintetével,
és látja Istent, s kérve kéri:
ne haljon meg ezen az éjen!*

Minden

*Ősz.
Országos eső.
Óriás szomorúfűzfa.*

*Gyötri szívem az elmúlás,
de a szeretőm oly,
gyönyörű ma,*

*boruljatok rám,
takarjatok be:*

*ősz,
országos eső,
óriás szomorúfűzfa.*

Van egy világ

*Csörgőre húzva hajnalunk,
sörhab csipkézi éjszakánk,
van egy világ itt általunk!
S honunk helyett egy félhazánk.*

*Kerekíti a telehold
szemünk esteledő tavát.
Miasszonyunk, szomorúfűz
tükrözteti ott szép magát.*

*És testet ölt a szerelem,
mert nem égi bútor az ágy!
Mégis, mikéntha fellegen
vonulnának az éjszakák.*

Öreg vers

*Vezet egy ösvény, ballagok,
csönd van, lihegek, hallgatok.*

És föl-fölnyögnek a havas fák!

*Nap süt, de szemem nem ragyog:
levert forradalom vagyok.*

Hol vagy, én tündérem, Szabadság?!

Mi történt?

*Mi történt veled,
mondd,
mi történt,
hogy mindenről lemondtál
önként,
s mint egykedvű pálma
a szélben:
legyintgatsz csak
úton-útfélen?*

*Mi történt veled,
jaj,
mi történt,
hogy a halálhoz szegődtél
önként
s vagy remetéje
a hallgatásnak,
kit az isten is
megaláz csak!*

*Hova tűnt
hímpora hitednek?
A hited,
a hited hova lett?!
Oly árva maradtál
nélküle,
mint halott mellén
az amulett.*

A hajdani jövő

*Ha ki szép jöttödíg
a háttérben lapult:
előővakodik
vackáról most a múlt.*

*Szégyenlősen néz szét,
szinte bocsánatot
kér a félvilágtól,
hogy ím: föltámadott.*

*Éljen hát a főnix:
a hajdani jövő!
Amnézia gyötri,
negyven év nagy idő.*

*Emlékszel? mosolydul
el egy férfi arca:
én dobtam benzines
palackot a tankra.*

És a halhatatlan,
a néhai drága,
ámul csak a szélben:
leng az idő ága.

Hitfogyatkozás

Adhin Persaud-nak

*Dióverőfény. Rezgőnyárfa
idegösszeroppanása.*

*Sisakból makk, emberfej pottyán.
Hitfogyatkozás játszik napommal.*

*Koppanás, csönd: ez lett a ritmus.
Mezőn új csaták csontja virít most.*

*Győzelem?! Harminc ezüsstel győztek!
Énekelem hát: júdás idő ez,*

*s úgy meredek a kereszt fiára,
kiropan bogyószemem világa.*

*Csoda nincs! Lám, a sós vér is felforr:
tréningezik velem a terror,*

*ördögszekerek után köttet,
csúfolja testemmel a Földet.*

*Fogadna fiának is: ha élve
törhet az idő kerekébe.*

*De alku sincs! hát hosszú hajammal
söpreti avar forradalmam.*

*Süvíts, süketíts Hatalmi Lárma,
véniés Hetvenhét Tornyodba zárva:*

*ellened én, Ember az őszben
immár halálíg levetkőztem.*